

«Παρά την κρίση που διέρχεται ο πολιτισμός μας, την σκόπιμη υποβάθμιση και απουσία θετικών προτύπων, η συμβολή του Δήμου Σερρών στην ποιοτική αναβάθμιση της καθημερινότητας του πολίτη, αποτελεί όχι μόνον επιτακτική ανάγκη, αλλά καθήκον ιερό», λέει (τώρα το ποιος τα συντάσσει είναι ένα ενδιαφέρον ερώτημα) στο «μηνυμά» του ο Δήμαρχος Σερραίων, εν όψει της έναρξης των εκδηλώσεων για τα «Ελευθέρια». Και συνεχίζει ακάθεκτος: «...καταλήγοντας θα ήθελα να δηλώσω ακόμη μία φορά ότι ο Δήμος Σερρών και η δημοτική Αρχή παραμένουν αρωγοί σε κάθε προσπάθεια που σκοπό έχει την ανάδειξη των ποιοτικών χαρακτηριστικών της σερραϊκής κοινωνίας».

Τι μας λέει λοιπόν ο «παιχτής» (για να θυμηθούμε και την εκπαιδευτική διαδικασία εκμάθησης των νέων ελληνικών στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση);

Κατά πρώτο, πως ο πολιτισμός συνιστά ιερό (ούτε καν σε εισαγωγικά η λέξη) καθήκον για τη δημοτική Αρχή.

Κατά δεύτερο πως η ίδια δημοτική Αρχή παραμένει αρωγός σε κάθε αξιόλογη πολιτισμική δραστηριότητα.

Ποιο είναι το κατ' αρχήν συμπέρασμα; Μα, πως ζούμε σε άλλη πόλη. Διότι όσοι έχουν τη τύχη ή ατυχία να διαμένουν σ' αυτή την πόλη κάθε άλλο παρά στα ανωτέρω συμπεράσματα θα μπορούσαν να οδηγηθούν.

Μερικά ενδεικτικά παραδείγματα δια του λόγου το αληθές:

Η διατήρηση, ανάδειξη και προβολή των τεμενών της πόλης, αριστουργήματα αρχιτεκτονικής και μοναδικά μνημεία ιστορικής μνήμης, ουδέποτε απασχόλησε τη δημοτική Αρχή (τόσο την νυν όσο και τις πρώην).

Η δημιουργία μουσείου, δημοτικής πινακοθήκης, δημοτικού ωδείου, ουδέποτε παρακίνησε το σοβαρό ενδιαφέρον των ιθυνόντων.

Η διατήρηση των υπαρχόντων ιστορικών μνημειακών χώρων(ΚΡΟΝΙΟ, δημοτική Αγορά, παλαιά νεοκλασικά, καπναποθήκες, Ιμαρέτ, οικήματα εντός των στρατοπέδων...) μόνον ως εμπόδιο για την περαιτέρω ανάπτυξη (;) της πόλης εκλαμβάνεται.

Η ανάδειξη μίας γενικότερης στρατηγικής θεώρησης για μια πολιτική για τον πολιτισμό που θα έχει βάθος, συνέχεια και προοπτική, φαντάζει ως απέλπιδα προσπάθεια για τον τετραγωνισμό του κύκλου.

Μόνη φωτεινή εξαίρεση η πρόσληψη του Θεοδωρή Γκόνη, που αφέθηκε ολομόναχος (ευτυχώς) να διαχειριστεί τα «Αστέρια». Το ερώτημα είναι πόσο θα αντέξει;

Επειδή, λοιπόν, τα διάφορα δρώμενα που είθισται να λαμβάνουν χώρα κατά τη διάρκεια των «Ελευθερίων» μόνον ως πολιτισμός a la carte μπορούν να αντιμετωπιστούν (θέαμα με ημερομηνία λήξεως, πρωτίστως για το θεαθίνα και δευτερευόντως για να βγούμε από την «υποχρέωση») και επειδή αυτό που πρέπει να μας ενδιαφέρει είναι η ποιοτική αναβάθμιση της καθημερινότητας του δημότη (στην οποία αναφέρεται ευκρινώς ο «παιχτής») καλό θα ήταν να επεκτείνουμε «ελαφρώς» το πεδίο των ενδιαφερόντων μας, θέτοντας κάποια σχετικά ερωτήματα:

Μήπως συνιστά πολιτισμό η κατάληψη του συνόλου (σχεδόν) των πεζοδρόμων από καρέκλες, των πεζοδρομίων από πάσης φύσεως αντικείμενα και των δημόσιων χώρων από πάσης φύσεως τροχοφόρα;

Μήπως είναι πολιτισμός η παντελής απουσία χώρων αναψυχής και πρασίνου; Ένα αναψυκτήριο υπήρχε και αυτό το «εκποιούν» παραγνωρίζοντας και αυτά ακόμη τα νόμιμα συμφέροντα του Δήμου και κατά συνέπεια των Σερραίων δημοτών. Για να μη μιλήσουμε για την αδράνεια που επιδεικνύεται στο θέμα της αξιοποίησης των στρατοπέδων.

Μήπως συνιστά αναβάθμιση της καθημερινότητας του πολίτη η εφιαλτική κατάσταση της κυκλοφορίας των αυτοκινήτων στο κέντρο της πόλης; Όταν ο πεζός και δη αυτός που ανήκει στις ευπαθείς πληθυσμιακές ομάδες (γέροντες, ανάπηροι, παιδιά, γονείς με καρότσια) αναγκάζεται να κάνει το «σταυρό» του πριν διασχίσει κεντρικούς δρόμους της πόλης.

Μήπως συνιστά πολιτισμό η παρουσία των δημοτικών μας αρχόντων σε πασαρέλες επίδειξης των νέων αποκτημάτων της ΠΑΕ ή της χρηματοδότησής της, ως κινήσεων φθηνού εντυπωσιασμού και φυσικά εύκολου προσπορισμού ψήφων και λαϊκής συναίνεσης;

Μήπως είναι πολιτισμός η στέγαση νηπιαγωγείων σε ανήλια ισόγεια πολυκατοικιών;

Μήπως είναι πολιτισμός ο τρόπος διεξαγωγής των συνεδριάσεων του δημοτικού συμβουλίου;

Μήπως είναι πολιτισμός η πασιφανής αδυναμία διαχείρισης των οικονομικών πόρων προς την κατεύθυνση της βελτίωσης των συνθηκών της καθημερινότητάς μας;

Μήπως...Θα μπορούσαμε να απαριθμήσουμε άλλα τόσο «μήπως» όμως θα ξεφεύγαμε από τα όρια της στήλης.

Αυτά όμως από μόνα τους νομίζουμε πως αρκούν για να πείσουν και τον πλέον ανίδεο Σερραίο δημότη πως ο «ποιοτής» και οι συν αυτό, όχι απλώς αυτοσχεδιάζουν με τον χειριστο τρόπο, αλλά εντέλει γίνονται και πέραν του δέοντος προκλητικοί. Αυτό λοιπόν που θα του(ς) προτεινάμε είναι να κοιτάξει να βγάλει πρωτίστως τη θητεία του με όσο γίνεται μικρότερες απώλειες για το μέλλον της πόλης και να αφήσει τα φληναφήματα (κοινώς μωρολογίες) για τα συντάξιμα χρόνια του.

Κλείνουμε με ένα τελευταίο ερώτημα, που κρίνουμε πως πρέπει απαραίτητως να απαντηθεί:

Τη στιγμή που η δημοτική Αρχή, κυριολεκτικά «κaiγεται» για το ταμειακό έλλειμμά της, προκρίνοντας την παντί τρόπο είσπραξη δανείου, από πού βρίσκει τους πόρους για να παράσχει δωρεάν θέαμα (και μάλιστα ακριβό) στους Σερραίους δημότες;

Και βέβαια το ζήτημα δεν μπαίνει στο αν και κατά πόσο οι δημότες το δικαιούνται. Σαφέστατα ναι, όπως άλλωστε δικαιούνται και πολλά άλλα πράγματα. Αλλά δεν μπορεί να βγαίνεις δημόσια και να υποστηρίζεις πως δεν μπορείς να καλύψεις τις πάγιες υποχρεώσεις σου και την ίδια στιγμή να προσφέρεις «δωρεάν πολιτισμό». Με αυτόν τον τρόπο δεν υποβιβάζεται μόνον η νοημοσύνη των δημοτών αλλά και η ίδια η (αναμφισβήτητη καλλιτεχνική αξία) του προσφερόμενου «προϊόντος».